

РЕШЕНИЕ

№ 1728

гр. София, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11757** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 64, ал.4 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на Д. Ч. Д., [дата на раждане] г, понастоящем в Затвора С., 12 гр. против Заповед № 81/01.11.2021г. на Началник на Затвора- С., с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“.

В съдебно заседание се явява лично и моли съда да отмени заповедта и да го върнат в ЗО „К.“, където бил преди.

Ответникът – Началник на Затвора С., чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Изтъква, че в общежитията от открит тип осъдените могат да изтърпяват присъдите си при общ или лек режим, а лишеният от свобода е при строг режим. Според становищата и социалния доклад осъденият не бил във възможност към момента да бъде прехвърлен.

Административен съд София град, след като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че жалбоподателят Д. Ч. Д., понастоящем е в Затвора С., където изтърпява присъда "лишаване от свобода" за срок от 3 години и 6 месеца, постъпил на 27.12.2019 г., при първоначален строг режим, считано от 22.12.2020 г.

В Доклад на ИСДВР от 20.10.2021 г. във връзка с молба на Д. Д. е изразено становище, че същият се старее да спазва режимните изисквания, като нарушения на реда и дисциплината не са констатирани. Рискът по отношение на общественото

остава непроменен. Лишеният от свобода Д. Д. е настанен в СБАЛЛС към Затвора- [населено място], като изтърпяването на наказанието му е ориентирано към възстановяването на лицето, при отчитане, че болничното заведение няма статут на група. Не се отчитат значими фактори, с оглед на които Д. да бъде поощрен- не е трудово ангажиран, не участва в културно- масови мероприятия. Посочено е още, че рискът от рецидив е в ниските стойности- 29 т. и не е редуциран. Като дефицитни зони се отличават: извършеното деяние е с висока степен на обществена опасност; не признава изцяло вината си; не осъзнава в пълна степен последствията от действията си.

Видно от становище на инспектор ИФ ЗНРОД, не са налице предпоставките на чл.64 ЗИНЗС по отношение на л.св. Д., не са налице данни за поправка на лицето, налице са некоригирани проблемни зони, както и среден риск от вреди по отношение на обществото, като е отбелязано, че Д. продължава да изтърпява наказанието си при условията на строг режим.

В становище на НС СДВР е изразено отрицателно такова, като въпреки наличието на първата предпоставка, а именно изтърпяване на $\frac{1}{4}$ от наложеното наказание, по отношение на втората предпоставка счита, че не са налице достатъчно доказателства за настъпили положителни промени и не е установена трайна линия на добро поведение. Рискът от рецидив е в ниски стойности /29 т./, но не е редуциран от първоначалната оценка до момента. Освен това е изложено, че не е изпълнена нормата на чл.65, ал.3 ЗИНЗС.

Със Заповед № 81/01.11.2021г на Началник на Затвора- С. е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“. Изложени са мотиви, че е изпълнено условието по чл.64, ал.1 ЗИНЗС, свързано с изтърпяване на $\frac{1}{4}$ от наложеното му наказание, но не е установено наличието на втората изискуема предпоставка, визирана в същата норма, изискваща добро поведение в пенитенциарното заведение. Изложени са и доводи, че не е изпълнено изискването на чл. 65, ал. 3 от ЗИНЗС и като пречка за преместване в затворническо общежитие от открит тип се явява обстоятелството, че Д. изтърпява наказанието си при условията на строг режим, а съгласно посочената разпоредба преместване в затворническо общежитие от открит тип се прилага по отношение на изтърпяващи наказание в условията на общ и лек режим.

Горната фактическа обстановка се установява и доказва от събраните и приложени по делото доказателства, която не се оспорва от страните.

Съдът, след като прецени законосъобразността на издадения отказ с оглед разпоредбите на чл. 64 от ЗИНЗС и чл. 142 и чл. 168, ал. 1 от АПК, и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед в настоящето производство е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС- началника на Затвора- С..

Заповедта е издадена след изпълнение на процесуалните изисквания на закона- представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни и подробни мотиви за направения отказ. Спазени са материално- правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена

форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед, след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието /ал.2 /. В заповедта за преместване началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65 /ал. 3/. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

В описаните по-горе становища и доклад длъжностните лица са анализирали поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието, риска от рецидив, подробно е отразена оценката от риска и вреди, настъпилите промени по време на изтърпяване на наказанието и поправителното въздействие. Всички представени становища са за отказ за преместване с оглед цялостния анализ на обстоятелствата и фактите от значение за случая.

Видно от съдържанието на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законът предоставя на административния орган правото да извърши преценка на исканото преместване – "могат да бъдат премествани", а не задължава административния орган при наличие на посочените предпоставки да премества лишените от свобода.

Законодателят изисква наличие на конкретни предпоставки във връзка със срока на изтърпяното до момента наказание, но е предоставил правомощие при тези предпоставки административният орган да прецени поведението на лишения от свобода, рискът от рецидив и целите на наказанието. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване е предоставено на административния орган.

Административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение. Преценява на първо място наличието на предпоставките за това - изтърпян срок от наказанието, и след това с оглед поведението на лишения от свобода, която преценка от своя страна не подлежи на съдебен контрол /в този смисъл трайната практика на ВАС на РБ по тълкуване и прилагане на закона Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г. /

В конкретния случай началникът на Затвора- С. е направил преценка на всички относими факти и обстоятелства, свързани с преместването на жалбоподателя Д. Д., в резултат на които е приел, че не са налице условията за преместване по отношение на него в затворническо общежитие от открит тип.

Няма спор относно изпълнение на първата предпоставка, свързана със срока на изтърпяното наказание /повече от 1/4/.

По отношение на втората предпоставка, видно от становищата и доклада, въз основа на които е издадена процесната заповед, не може да се направи безспорен извод, че лишеният от свобода е показал добро поведение, тъй като не са налице категорични данни за поправяне на лицето. Обстоятелството, че лишеният от свобода е бил

награждаван е без значение за преценката на неговото поведение, тъй като това обстоятелство само по себе си не е основание да се приеме, че са налице категорични доказателства за добро поведение на осъдения. Напротив, от приетите по делото писмени становища на длъжностните лица е видно, че не са налице достатъчно доказателства за настъпили положителни промени и не е установена трайна линия на добро поведение. Рискът от рецидив е в ниски стойности /29 т./, но не е редуциран от първоначалната оценка до момента.

Предвид това е правилна преценката на решаващия орган, че не са изпълнени условията на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС за преместване на лишения от свобода за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, тъй като не е налице втората предпоставка– лицето да е показало добро поведение. Само за прецизност следва да се отбележи, че обстоятелството, че лишеният от свобода изтърпява наказанието си при строг режим само по себе си не е основание за отказ, доколкото съгласно ал.3 на чл.64 ЗИНЗС в случай, че издаде заповед за преместване, началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65.

Предвид изложеното до тук, настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена, като са взети предвид всички относими към подадената молба факти, установени по нормативно предвидения ред, поради което е законосъобразна.

С оглед на това жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, III отделение, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ч. Д., понастоящем в Затвора С., 12 гр. срещу Заповед № 81/01.11.2021г на Началник на Затвора- С., с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

СЪДИЯ: